

LSMU VA VETERINARIJOS FAKULTETO METODINĖS REKOMENDACIJOS STUDENTŲ VERTINIMUI VETERINARINĖS MEDICINOS STUDIJOSE

Šios rekomendacijos taikomos siekiant užtikrinti kokybišką veterinarinės medicinos studentų žinių ir gebėjimų vertinimo sistemą LSMU VF Veterinarinės medicinos studijose. Rekomendacijos skirtos veterinarinės medicinos studentų vertinime dalyvaujantiems dėstytojams ir kitiems studijų proceso dalyviams, atsakingiems už vertinimo strategijas, vertinimo sistemos, vertinimo priemonių kūrimą, taikymą ir reguliarių tobulinimą.

Rekomendacijos parengtos remiantis:

1. Europos veterinarijos universitetų asociacijos (EAEVE) Veterinarinės medicinos studentų vertinimo gairėmis (Guidelines for Assessment in Veterinary Education, 2024).
2. Europos Veterinarijos studijų vertinimo sistemos Standartinės veiklos procedūrų vadovu (Manual of Standard Operating Procedure, ESEVT SOP 2023-06-08).
3. LSMU Studijų reglamentu (patvirtinta Lietuvos sveikatos mokslų universiteto senato 2025 m. gegužės 29 d. nutarimu Nr. 190-03).
4. Lietuvos sveikatos mokslų universiteto studijų kokybės vadovu <https://lsmu.lt/wp-content/uploads/3.-LIETUVOS-SVEIKATOS-MOKSLU-UNIVERSITETO-STUDIJU-KOKYBES-VADOVAS-.pdf>
5. Lietuvos sveikatos mokslų universiteto studijų dalyko (modulio) aprašo rengimo tvarka patvirtinta Lietuvos sveikatos mokslų universiteto senato 2024 m. birželio 20 d. nutarimu Nr. 181-04).
6. Lietuvos Respublikos Mokslo ir studijų įstatymu (nauja redakcija Nr. XII-2534, TAR 2016, Nr. 20555, suvestinė redakcija nuo 2026-01-01).
7. Veterinarijos studijų krypties aprašu (patvirtinta Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministro 2020 m. lapkričio 4 d. įsakymu Nr. V-1687 (TAR, 2020-11-04, Nr. 23056)).

Studentų vertinimas VM veterinarinės medicinos studijose yra neatsiejama mokymo proceso dalis, padedanti užtikrinti, kad studentai įgytų reikiamas būtinąsias kompetencijas pradėti savarankišką profesinę veiklą.

Nuo Bolonijos proceso pradžios vis didesnis dėmesys skiriamas absolventų kompetencijoms ir jų atitikčiai globaliai ir sparčiai besikeičiančiai darbo aplinkai. Studentų mokymosi pasiekimų lygis

yra vienas pagrindinių universiteto veiklos rodiklių, todėl patikimos studijų pasiekimų vertinimo sistemos sukūrimas ir jos sklandus veikimas yra *sudėtinė studijų kokybės* užtikrinimo sistemos dalis.

Studentų vertinimo sistema veterinarinės medicinos studijose – tai nuosekliai organizuota priemonių, metodų ir procesų visuma, skirta nustatyti, ar studentai pasiekė programoje numatytas žinias, praktinius įgūdžius ir profesines kompetencijas, būtinas veterinarijos gydytojo veiklai. Ji apima teorinių žinių, klinikinių gebėjimų, profesinių nuostatų ir bendrųjų gebėjimų vertinimą, užtikrina atitikimą nacionaliniams bei tarptautiniams veterinarijos gydytojo išsilavinimo standartams, sudaro sąlygas nuolatiniam grįžtamajam ryšiui, mokymosi pažangos stebėsenai bei kokybiškam būsimų veterinarijos specialistų rengimui. Vertinimo sistema turi būti struktūrizuota, įrodymais pagrįsta ir suderinta su mokymo tikslų bei praktinių gebėjimų ugdymu.

KONSTRUKTYVAUS DERINIMO PRINCIPŲ UŽTIKRINIMAS

Siekiant taikyti kokybišką vertinimo sistemą svarbus aiškus mokymosi tikslų ir vertinimo priemonių suderinimas. Remiantis konstruktyvaus derinimo (angl. *Constructive alignment*) principu¹, mokymosi veiklos, studijų dalykų rezultatai ir vertinimo metodai turi būti tarpusavyje nuosekliai susieti. Kiekviena studijų veikla turi vesti studentą prie aiškių, išmatuojamų kompetencijų, vadinamų Pirmos dienos kompetencijomis² (angl. *Day One Competences, D1C*), kurios apibrėžia gebėjimus, reikalingus pradedančiam veterinarijos gydytojui.

INTEGRUOTOS VERTINIMO SISTEMOS ĮGYVENDINIMAS

Veterinarinės medicinos studentų vertinimo sistemoje rekomenduojama taikyti kompetencijomis grįstą požiūrį (angl. *Competency-Based Veterinary Education, CBVE*)³, kuris leidžia vertinti studento pažangą ne vien pagal sukauptas žinias, bet ir atsižvelgiant į gebėjimą praktiškai pritaikyti žinias, valdyti ikiklinikines ir klinikines situacijas, komunikuoti ir veikti savarankiškai. CBVE grindžiamas etapinės pažangos (angl. *Milestones*) koncepcija, kurioje studentas juda nuo

¹ **Konstruktyvus derinimo principas (angl. *Constructive alignment*)** – tai studijų ir vertinimo dizaino principas, pagal kurį mokymosi rezultatai, mokymo veiklos ir vertinimo metodai yra tarpusavyje suderinti, siekiant užtikrinti, kad studentų pasiekimai būtų vertinami nuosekliai, skaidriai ir atsižvelgiant į reikalaujamas profesines kompetencijas.

² **Pirmos dienos kompetencija (angl. *Day One Competences*)** – tai Europos veterinarijos studijų akreditavimo sistemoje apibrėžtas gebėjimų rinkinys, nusakantis, ką veterinarinės medicinos absolventas turi gebėti atlikti saugiai, atsakingai ir savarankiškai pirmąją profesinės veiklos dieną, integruojant žinias, praktinius įgūdžius, klinikinį mąstymą ir profesinį elgesį.

³ **Kompetencijomis grįstos studijos (angl. *Competency-Based Veterinary Education*)** – tai kompetencijomis grįstas veterinarijos studijų modelis, kuriame mokymo, mokymosi ir vertinimo procesai yra orientuoti į aiškiai apibrėžtų profesinių kompetencijų įsisavinimą ir įrodytą jų pasiekimą, siekiant užtikrinti absolvento pasirėngimą saugiai ir atsakingai profesinei veiklai.

„pradedančiojo“ link „kompetentingo“ specialisto. Vertinimo tipai⁴ ir metodai turi padėti fiksuoti šią pažangą. Būtina užtikrinti, kad visos veiklos būtų susisietos su pirmos dienos kompetencijomis.

Rekomendacija. VF dėstytojams, dėstantiems pirmųjų studijų metų studentams, rekomenduojama dalį savo dalyko užduočių skirti naujai studentų mokymosi patirčiai formuoti. Tokios užduotys gali padėti studentams ugdytis mokymosi, darbo su informacija, analizės, vizualizavimo ir kitus studijoms reikalingus gebėjimus, pavyzdžiui, rengti rašto darbus, struktūruoti ir tvarkyti informaciją, pristatyti atliktą užduotį ir gautus rezultatus. Vertinimo užduotys pirmaisiais studijų metais neturėtų apsiriboti tik studijuojamo dalyko žinių ir gebėjimų demonstravimu, bet turėtų teikti informaciją studentams ir dėstytojams apie kylančius mokymosi sunkumus, pažangą ir akademinis iššūkius.

Studentai turi gauti tinkamą paramą ir ugdyti gebėjimus, stiprinančius pasitikėjimą vertinti savo pasiektus studijų rezultatus, jų išsamumą ir (arba) tikslumą, atsižvelgiant į vertinimo kriterijus. Studentų kritinio mąstymo gebėjimų ugdymas yra vienas pagrindinių aukštojo mokslo siekių. Kritinio mąstymo ugdymas apima savikritiškumo ugdymą, nepriklausomos nuomonės formavimą, nuolatinio mokymosi skatinimą. Asmeninė atsakomybė už savo pasiekimų vertinimą, dalijimasis grįžtamąja informacija apie pasiekimų vertinimą turi būti ugdomas, skatinamas ir stiprinamas visą studijų laikotarpį.

Rekomendacija. Pirmaisiais veterinarinės medicinos studijų metais rekomenduojama taikyti mišrią, daugiausia formuojamuoju vertinimu grįstą sistemą, derinant žinių, praktinių įgūdžių ir refleksijos vertinimo metodus, siekiant nuosekliai ugdyti studento akademinis, profesinius ir klinikinio mąstymo gebėjimus (MCQ, SAQ, įvadiniai trumpi OSCE, DOPS simuliacijoje ir kt.).

Dėstytojams rekomenduojama sudaryti sąlygas studentams ugdytis gebėjimus savarankiškai vertinti savo pasiekimus pagal aiškius kriterijus (pvz. taikant savęs įsivertinimo testus), skatinti kritinį mąstymą, savirefleksiją ir atsakomybę už mokymosi rezultatus, nuosekliai teikiant grįžtamąjį ryšį viso studijų laikotarpiu.

VERTINIMO PROCESO PLANAVIMAS

Dalyko (modulio) lygmuo

Dalyko ar modulio lygmens pasiekimų vertinimo planavimas yra atsakingas ir nuolatinės peržiūros reikalaujantis procesas. Remdamiesi VF patvirtintomis rekomendacijomis sprendimą dėl

⁴ *Vertinimo tipai: diagnostinis, formuojamasis, apibendrinamasis ir kaupiamasis vertinimai (plačiau žr. sk. „Vertinimo tipai“).*

numatomų taikyti pasiekimų vertinimo metodų priima dalyko ar modulio programą rengiantys dėstytojai, o koordinatoriaus galutinę parengtą dalyko ar modulio vertinimo strategiją peržiūri VM studijų programos komitetas ir patvirtina Veterinarijos Fakulteto Taryba.

Studentų studijų pasiekimų vertinimo metodai, **turi atitikti dalyko ar modulio programoje apibrėžtus numatomus studijų rezultatus, derėti su studijų dalyko ar modulio studijų turiniu ir studijų metodais.** Visiems studijuojantiems taikomi tie patys studijų pasiekimų vertinimo kriterijai, aprašyti studijų dalyko ar modulio apraše.

Rekomendacija. Dėstytojas (-ai), rengiantis ar atnaujinantis dalyko ar modulio programą, turėtų atlikti šias veiklas:

1. Numatyti:

- a) vertinimo kokybės analizės priemonės dėstytojo ir studentų veiklos stipriosioms ir tobulintinoms sritims išsiaiškinti;
- b) mokymo ir mokymosi veiklos atitiktį kokybės kriterijams;
- c) toliau tobulinti dalyko dėstymo ir vertinimo metodiką ir studentų studijų rezultatus.

2. Numatyti grįžtamosios informacijos studentams teikimo metodus ir priemones.

3. Parinkti vertinimo instrumentus ir užduotis apsisprendamas, kokį vertinimo būdą ir metodą pasirinkti.

4. Identifikuoti vertinimo objektą: kas bus vertinama – žinios ir jų taikymas, gebėjimas atlikti tyrimus, specialieji, socialiniai ir asmeniniai gebėjimai.

5. Nustatyti mokymo (si) metodų ir juos atitinkančių pasiekimų vertinimo **metodus.**

6. Suformuoti ir (arba) atnaujinti dalyko ar modulio **turinį** ir įvertinti, ar šis turinys leidžia įgyvendinti suformuluotus studijų dalyko ar modulio tikslus ir studijų rezultatus.

7. Suformuluoti ir (arba) **atnaujinti** dalyko ar modulio **tikslus** ir numatomus studijų **rezultatus.**

Rekomendacija. Studijų pasiekimų vertinimo planavimas ir praktika turėtų skatinti inovatyvius vertinimo sprendimus. Rekomenduojama kiekvienam mokymosi rezultatui **numatyti bent vieną vertinimo metodą**, kuris jį tiesiogiai atspindi.

Rekomenduojama baigiamajam dalyko ar modulio atsiskaitymui taikyti keletą įvairių atsiskaitymo formų (būdų), neapsiriboti tik viena forma, pvz. testu. Rekomenduojama derinti **žinių testus + struktūruotas užduotis + praktinius elementus**, net jei dalykas teorinis – įtraukti **taikymo arba sprendimų priėmimo komponentą.** Kuriant atsiskaitymo užduotis reikėtų atsisakyti mažos vertės, daug skirtingų užduočių. Kompleksiškesnis rezultatų pasiekimo įrodymas gali būti suplanuotas taikant didesnės aprėpties užduotis, reikalaujančias įtraukti studentų gebėjimų įvairovę.

Rekomenduojama **paprasta, skaidri ir nuosekli vertinimo sistema**, kurią galima paaiškinti studentui per 5 minutes. Vertinimas be grįžtamojo ryšio **negerina mokymosi**. Todėl savalaikis grįžtamasis ryšys turi būti dėstytojo suplanuotas ir užtikrintas.

Dėstytojo lygmuo

Efektyvus studijų pasiekimų vertinimas dėstytojo lygmeniu reikalauja, kad vertinimo užduotys ir kriterijai būtų aiškiai komunikuojami studentams, suderinti su siekiamais studijų rezultatais ir nuosekliai taikomi studijų procese.

Rekomendacija. Dalyko ar modulio vertinimo reikalavimai, įskaitant vertinimo užduotis ir kriterijus, kuriais remiantis užduotys bus vertinamos, studentams **turi būti pateikiami ir paaiškinami prieš prasidedant dalyko ar modulio studijoms**. Studentų skatinimas ir vertinimas turi būti vykdomi sąžiningai ir patikimai. Būtina ruošti studentus nuolatiniam, visą profesinės karjeros laikotarpį besitęsiančiam savęs bei kitų asmenų profesiniam vertinimui.

Rekomendacija. Dėstytojas turi suderinti vertinimo užduotis su siekiamais studijų rezultatais, kurie savo ruožtu atspindi studijų programos ir dalyko tikslą bei studijų rezultatus, mokymosi patirtį ir studijų programos principus.

VERTINIMO PROCESO ORGANIZAVIMAS

Siekiant užtikrinti, kad pasiekimų vertinimas būtų tinkamas, patikimas ir teisingas, būtina:

1. tinkamai organizuoti vertinimo procesą, t. y. užtikrinti numatomų studijų rezultatų, studijų veiklą ir pasiekimų *vertinimo būdų dermę*, atliktų užduočių *įverčių aiškumą*, efektyvų vertinimo proceso *administravimą*, savalaikį *rezultatų skelbimą* ir grįžtamojo ryšio apie vertinimo rezultatus teikimą;
2. *išdėstyti pasiekimų vertinimą laike*, t. y. užtikrinti pasiekimų vertinimo nuoseklumą ir reguliarumą, dalyko ar modulio atsiskaitymų ir/ar baigiamojo vertinimo tinkamumą, skirtingų dalykų ar modulių pasiekimų vertinimo dermę, atsiskaitymų ir jų perlaikymo tvarkaraštį;
3. užtikrinti patikimą praktikų ir baigiamųjų darbų vertinimą;
4. apibrėžti vertinimo tvarkas ir taisykles, t. y. reglamentuoti vertinimo procedūras, aprašyti nesąžiningumo, plagiatu, darbo nesavarankiškumo vertinimo principus;
5. užtikrinti vertinimo kokybę, t. y. apibrėžti vertinimo proceso dalyvių atsakomybes, numatyti skundų ir apeliacijų teikimo ir vertinimo sąlygas ir procedūras, apibrėžti vertinimo sistemos tobulinimo gaires.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų užtikrinti vertinimo užduočių, studijų veiklą ir numatomų studijų rezultatų dermę, aiškiai apibrėžti vertinimo kriterijus, laiku skelbti vertinimo rezultatus ir teikti studentams konstruktyvų grįžtamąjį ryšį.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų planuoti pasiekimų vertinimą nuosekliai ir tolygiai per semestrą, derinti tarpinius ir baigiamąjį vertinimus bei laikytis suderinto vertinimų ir perlaikymų grafiko. Rekomenduojama neatsisakyti baigiamojo patikrinimo vykdymo dalyko pabaigoje, o jį vykdyti naudojant keletą vertinimo metodų (pvz. testas ir trumpas OSKE).

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų užtikrinti objektyvų ir patikimą praktikų bei baigiamųjų darbų vertinimą, taikydamas aiškius, iš anksto apibrėžtus kriterijus (plačiau skyriuje „Vertinimo sistemos pasirinkimas“).

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų supažindinti studentus su vertinimo tvarkomis ir taisyklėmis, akademinio sąžiningumo principais bei plagiatu ir nesavarankiško darbo vertinimo nuostatomis.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų prisidėti prie vertinimo kokybės užtikrinimo – aiškiai apibrėžti savo ir kitų vertinimo proceso dalyvių atsakomybes, informuoti studentus apie skundų ir apeliacijų teikimo galimybes bei dalyvauti vertinimo sistemos tobulinime.

VERTINIMO PRINCIPAI

Tinkamumas ir pagrįstumas (angl. *Valid*). Vertinimas turėtų tiesiogiai sietis su programos studijų rezultatais ir įvertinti pagrindinius dėstomo ir studijuojamo dalyko ar modulio aspektus.

Patikimumas (angl. *Reliable*). Vertinimo rezultatas turėtų įrodyti studijų rezultatų pasiekimą. Vertinimo neturėtų paveikti žmogiškasis faktorius – skirtingi vertintojai turėtų gauti tą patį vertinimo rezultatą. Vertinimo rezultatai neturėtų kisti dėl individualaus ar grupės pasirengimo lygio, vertintojų požiūrių skirtumų ar išskirtinių sąlygų tam tikrai grupei.

Įtraukumas (angl. *Inclusive*). Šis principas apima du neatskiriamus dalykus: standarto pasiektumą ir lygias galimybes kiekvienam studentui tai parodyti. Tai reiškia, kad vertinimas turėtų matuoti to paties studijų rezultato pasiektumą, bet būti lanksčiai pritaikomas prie skirtingų (individualių) mokymosi poreikių (negalios, tempo, mokymosi stiliaus ir t. t.). Vertinimo būdų alternatyvos kiekvienam studentui turėtų suteikti vienodas galimybes pademonstruoti, koku lygiu jis yra pasiekęs studijų rezultatus. Kartais šis principas sujungia du bruožus: teisingą (angl. *Fair*) ir įtraukų; „teisingumo“ dimensija akcentuoja standarto išlaikymą, ne supaprastinimą ar palengvinimą, o tik atsiskaitymo būdo parinkimą, kuris leistų studentui geriausiai pademonstruoti jo studijų rezultatų pasiektumą.

Studijų veikla ugdo studentą, padeda jam pasiekti studijų rezultatus, skatina gilų, aktyvų ir refleksyvų mokymąsi. Studijose taikoma užduočių visuma ne tik įvertina studijų rezultatų pasiekimą (t. y. leidžia studentui įrodyti įgytas žinias ir gebėjimus), bet nuoseklus užduočių atlikimas padeda ugdyti gebėjimų perkeliamumą. Savarankiškas studento darbas taip pat privalo būti vertinamas ir įtraukiamas į dalyko vertinimo sistemą.

Vertinimo užduočių apimtys turi užtikrinti tinkamą studentų darbo krūvį. Reikalinga atsisakyti daug atskirų mažos vertės vertinimų, nes tokios užduotys suskaido mokymąsi ir neatskleidžia studento susijusių tarpusavyje žinių ir gebėjimų. Vertinimo planavimas ir derinimas su praktika skatina inovatyvius sprendimus. Rekomenduojamos taikyti platesnės, sudėtingesnės, daugiau elementų apimančios užduotys, reikalaujančios įrodyti žinių ir gebėjimų kompleksiskumą, o ne vienkomenčius rezultatus. Tokios užduotys duoda tikslesnius rezultatų pasiekimo įrodymus.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų užtikrinti, kad vertinimo užduotys būtų tiesiogiai susietos su studijų programos ir dalyko studijų rezultatais bei atspindėtų pagrindinius studijų turinio aspektus.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų siekti vertinimo patikimumo – taikyti aiškius, vienareikšmius kriterijus, naudoti bendras vertinimo schemas (rubrikas) ir, kai įmanoma, derinti vertinimą su kitais dėstytojais ar vertintojais.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų taikyti įtraukius ir teisingo vertinimo principus, sudarydamas vienodas galimybes visiems studentams pademonstruoti studijų rezultatų pasiekumą, prireikus numatydamas pagrįstas vertinimo formų alternatyvas, nekeičiant reikalavimų standarto.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų planuoti studijų veiklas ir vertinimo užduotis taip, kad jos skatintų gilų, aktyvų ir reflektvų mokymąsi bei ugdytų žinių ir gebėjimų taikymą įvairiuose kontekstuose.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų subalansuoti vertinimo užduočių apimtis ir studentų darbo krūvį, vengti perteklinių smulkių atsiskaitymų ir teikti pirmenybę platesnėms, integruotoms užduotims, leidžiančioms kompleksiskai įvertinti studijų rezultatų pasiekumą.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų skatinti inovatyvius vertinimo sprendimus, taikyti kompleksines, problemines ar taikomąsias užduotis, kurios suteikia patikimesnių studijų rezultatų pasiekimo įrodymų.

PASIEKIMŲ FIKSAVIMO PRIEMONĖS

Norint sistemingai fiksuoti studentų pasiekimus, būtina taikyti įvairias studentų atliktų užduočių kaupimo priemones: žurnalus (angl. *Logbook*), darbų aplankus (angl. *Portfolio*), atvejų registrus ir klinikinių įgūdžių žurnalus. Veterinarinės medicinos studijose žurnalai dažnai naudojami dokumentuoti praktinei veiklai: atliktoms procedūroms, dalyvautoms praktikoms, pasiektiems mokymosi tikslams. VF studentų įgyjamos kompetencijos fiksuojamos praktika.lsmuni.lt. Žurnalai skatina savirefleksiją ir ugdo atsakomybę už mokymąsi, tačiau tam, kad jie būtų veiksmingi, būtina, kad jų struktūra būtų suderinta su studijų programa ir prižiūrima kompetentingų dėstytojų ar kitų paskirtų atsakingų asmenų (koordinatorių).

Skirtingai nei žurnalai, darbų aplankai studentui leidžia ne tik kaupti veiklos įrašus, bet ir apmąstyti mokymosi patirtį, įsivertinti profesines stiprybes ir tobulintinas sritis. Darbo aplanke gali būti kaupiamos užduotys, refleksijos, projektai, vertinimo formos, grįžtamasis ryšys. Refleksyvus rašymas yra esminė šio metodo dalis, tačiau jo vertinimas turi būti atsargus – perteklinis formalizavimas gali paversti refleksiją formalia užduotimi, prarandant jos tikrąją vertę mokymuisi.

Didelę reikšmę turi ir klinikinių įgūdžių žurnalai (angl. *Clinical skills logs*) – dokumentai, kuriuose fiksuojami studento atlikti klinikiniai veiksmai, įskaitant stebėjimą, pagalbą ir savarankišką atlikimą. Šis metodas remiasi K. A. Ericsson (2004) pasiūlytu keturių pakopų modeliu: *sužinoti, stebėti, praktikuoti, atlikti*. Tokia struktūra leidžia nuosekliai įsisavinti klinikines procedūras ir įgalina studentą pasirengti aukštesnio lygio vertinimui – Objektiviam struktūrizuotam klinikiniam egzaminui OSKE (angl. *Objective Structured Clinical Examination*, OSCE) ar Vertinimai profesinėje darbo aplinkoje (angl. *Workplace-Based Assessments*, WBA).

Siekiant aukštos studentų vertinimo kokybės, būtina remtis pedagoginiais modeliais, tokiais kaip Bloomo taksonomija ir Millerio piramidė. Bloomo taksonomija leidžia klasifikuoti žinių, gebėjimų ir požiūrių lygmenis (žinoti, suprasti, taikyti, analizuoti, įvertinti, kurti), o Millerio piramidė siūlo keturis vertinimo lygius – nuo „žino“ iki „atlieka“, t. y. nuo teorinių žinių iki realaus gebėjimo veikti klinikiniame kontekste.

Rekomendacija. Siekiant sistemingai fiksuoti studentų pasiekimus, rekomenduojama taikyti įvairias studentų atliktų užduočių kaupimo ir dokumentavimo priemones (LSMUSIS, Moodle, Teams, praktika.lsmuni.lt ir kt.). Dalyko dėstytojai po studentų vertinimų, turi atlikti rezultatų analizę, įvertinti tendencijas, pasikartojančias studentų klaidas, silpniausias vietas ir kt., remiantis analizės rezultatais kasmet tobulinti vertinimų užduotis (plačiau apie vertinimo rezultatų analizę žr. sk. „Kokybės užtikrinimo mechanizmų diegimas“).

VERTINIMO TIPAI

Vertinimo proceso centre yra studento pažangos stebėseną, apimanti žinių, įgūdžių ir profesinių nuostatų ugdymą. LSMU VF veterinarinės medicinos studijose gali būti taikomi šie **vertinimo tipai**: *diagnostinis, formuojamasis, apibendrinamasis ir kaupiamasis vertinimai*, kuriais siekiama sukurti integruotą, motyvuojančią ir atspindinčią realų studento pasirengimą praktinei veiklai sistemą.

Formuojamasis vertinimas vykdomas mokymosi proceso metu ir skirtas padėti studentui tobulėti. Dažnas bet trumpas, orientuotas į pažangą, ne klaidas. Jo pagrindinis tikslas – teikti nuolatinį, konstruktyvų grįžtamąjį ryšį, kuris leidžia studentui suprasti savo stiprybes bei trūkumus ir imtis veiksmų mokymosi pagerinimui. Formuojamojo vertinimo pavyzdžiai – trumpi testai, praktikos metu teikiami komentarai, savianalizės užduotys, refleksijos darbo aplankuose, mentorystės pokalbiai, mini

OSCE (be pažymių), kai naudojama trumpa kontrolinė skalė ir dėstytojo komentaras, DOPS simuliacinėje aplinkoje, kai vertinama kas pavyko, ką kitą kartą daryti kitaip. Dėstytojų gebėjimas teikti kryptingą, savalaikį ir aiškų grįžtamąjį ryšį yra vienas iš pagrindinių studentų pažangos veiksnių.

Formuojamasis vertinimas rekomenduojamas plačiai taikyti pirmuose kursuose. Vyresniuose kursuose formuojamasis vertinimas nebėra skirtas tik supratimui patikrinti. Šis vertinimo tipas pirmiausia skirtas profesinio augimo skatinimui, klinikinio sprendimų priėmimo tobulinimui, pasitikėjimo studentu formavimui. Todėl formuojamasis vertinimas turi būti integruotas į kasdienę klinikinę veiklą (rotacijas, praktikos darbus vykdomus klinikinėse patalpose) taikant trumpą (5–10 min.) struktūruotą grįžtamąjį ryšį. Vyresniuose kursuose grįžtamas ryšys turi būti konkretus, susietas su veiksmis, orientuotas į kitą žingsnį (etapą).

Kaupiamasis vertinimas vykdomas studijų etapo pabaigoje ir skirtas įvertinti, kiek studentas pasiekė mokymosi tikslus. Tai vertinimai, nuo kurių priklauso studento pažymys ar sprendimas dėl tolesnių studijų. Nors pagrindinė kaupiamąjo vertinimo funkcija – įvertinti, tačiau gerai suprojektuotas vertinimas taip pat gali skatinti mokymąsi, jei studentui suteikiama galimybė analizuoti rezultatus.

Kaupiamasis vertinimas veterinarinės medicinos studijų programoje taikomas diferencijuotai: ankstyvaisiais studijų metais jis skirtas mokymosi palaikymui ir pažangos stebėsenai, o vėlesniuose kursuose – kompetencijų vystymosi įrodymui ir sprendimų dėl studento pasirengimo profesinei veiklai pagrindimui.

Apibendrinamasis vertinimas veterinarinės medicinos studijų programoje taikomas mokymosi etapų pabaigoje, kai studentai jau turėjo galimybę pasiekti apibrėžtus mokymosi rezultatus. Šis vertinimo tipas naudojamas priimti sprendimus dėl studijų progresavimo bei baigimo (pvz. OSIKE, OSKE, magistro baigiamasis darbas (MBD)). Tokio tipo vertinime vertinimo metodai parenkami laikantis konstruktyvaus derinimo (angl. *Constructive alignment*) principo ir papildomi formuojamuoju vertinimu, užtikrinant vertinimo patikimumą ir sprendimų pagrįstumą.

Apibendrinamasis vertinimo tipas gali būti taikomas tik tada, kai reikia priimti formalų sprendimą dėl studento pasiekimų progreso, o pasirinktas metodas patikimai įvertina būtent tuos mokymosi rezultatus, kurie yra kritiniai tame studijų etape.

Pvz.: OSIKE apibendrinamasis vertinimas taikomas mokymosi laikotarpio pabaigoje ir skirtas įvertinti, ar studentai pasiekė esminius mokymosi rezultatus, reikalingus saugiam studijų progresavimui klinikinuose moksluose. Vertinimo metodas parinktas atsižvelgiant į vertinamų kompetencijų pobūdį ir papildomas formuojamuoju vertinimu mokymosi metu.

Diagnostinis vertinimas veterinarinės medicinos studijų programoje gali būti taikomas mokymosi etapų pradžioje siekiant nustatyti studentų pradinį pasirengimo lygį ir identifikuoti galimas mokymosi spragas. Šio vertinimo rezultatai naudojami mokymo planavimui ir individualizuoto

mokymosi palaikymui, tačiau nėra naudojami studento žinias vertinti pažymiu ar studijų progresui vertinti. *Diagnosticinis vertinimas* dažniausiai taikomas su tikslu: suprasti, nuo kokio lygmens pradėti mokymą ir ar reikalingas papildomas palaikymas daliai studentų. Tai ypač naudinga pirmame kurse arba prasidedant dalykui.

Rekomendacija. Dalyko vertinimo tipai privalo būti aiškiai įvardinti dalyko apraše, sietis su siekiamais dalyko ir studijų rezultatais, taip pat aiškiai iškomunikuoti studentams **prieš prasidedant dalyko ar modulio studijoms.**

VERTINIMO METODAI

EAEVE Veterinarinės medicinos studentų vertinimo gairėse išskiriami skirtingi vertinimo metodai, priskiriami prie Millerio piramidės pakopų („žino“, „žino kaip“, „parodo“, „atlieka“). Tai leidžia pasirinkti vertinimo metodus pagal pageidaujamą kompetencijų lygmenį.

Pradiniam žinių patikrinimui („žino“, „žino kaip“, angl. *Knows, knows how*) dažniausiai rekomenduojami taikyti testai: klausimai su keliais atsakymų variantais (angl. *Multiple-Choice Questions*, MCQ), išplėstiniai atitikimo klausimai (angl. *Extended Matching Questions*, EMQ), trumpų atsakymų klausimai (angl. *Short Answer Questions*, SAQ), esė bei labai trumpų atsakymų klausimai (angl. *Very short answer questions*, VSAQ). Pavyzdžiui, MCQ testai leidžia plačiai apžvelgti teorines žinias ir taikymą klinikinėse situacijose. Tinkamai parengti MCQ gali vertinti ne tik faktines žinias, bet ir klinikinį mąstymą. Jie yra ypač naudingi dėl automatinio vertinimo galimybės, patikimumo ir lengvo pritaikymo įvairioms temoms, tačiau jų rengimas reikalauja didelio pedagoginio pasirengimo.

SAQ ir VSAQ užduotys skatina studentus aktyviai mąstyti, spręsti klininkines problemas, interpretuoti duomenis. Tinkamai suformuluoti SAQ leidžia išvengti atspėjimo ir įgalina studentus aiškiai perteikti savo žinias. Nors jų vertinimas gali būti subjektyvesnis, struktūruoti vertinimo kriterijai ir dvigubas vertinimas gali padidinti objektyvumą.

Autentiški vertinimai imituoja realias profesines situacijas. Tai gali būti užduotys, kur studentai rengia informacinius lapelius klientams, analizuoja atvejus, rengia klinikinius planus ar paruošia edukacinius pranešimus. Tokie vertinimai yra naudingi vertinant profesinius gebėjimus, komunikaciją, informacijos interpretavimą. Jie gali būti atliekami kaip namų darbas ar vertinami praktikos metu.

Objektyvus struktūrizuotas klinikinis egzaminas (OSKE) yra plačiai taikomas veterinarinės medicinos studijose studentų gebėjimų („parodo“, angl. *Shows*) įvertinimui. OSKE leidžia struktūrizuotai ir vienodomis sąlygomis įvertinti studento praktinius įgūdžius, pavyzdžiui, injekcijų atlikimą, siuvimą, gyvūno apžiūrą, klinikinę komunikaciją. Tai praktiniai egzaminai, kuriuose studentas pereina per kelias stoteles, kiekvienoje atlikdamas konkrečią užduotį per tam tikrą laiką, o

naudojant vertinimo lapus (angl. *Checklist*) siekiama užtikrinti patikimumą ir objektyvumą. OSKE svarbus ne tik kaip vertinimo metodas – jis formuoja studentų mokymosi motyvaciją ir padeda pasiruošti realioms klinikinėms situacijoms.

Aukščiausiam Millerio piramidės lygyje – „atlieka“ (angl. *Does*) – vertinama studento veikla realioje aplinkoje. Šiame lygmenyje taikomi Vertinimai profesinėje darbo aplinkoje (angl. *Workplace-Based Assessments*, WBA). Tai apima:

- **Mini-klinikinės vertinimo užduotys** (angl. *Mini-Clinical Evaluation Exercise*, mini-CEX) – tiesioginis studento stebėjimas užduoties atlikimo metu;
- **Procedūrinių įgūdžių vertinimas** (angl. *Direct Observation of Procedural Skills*, DOPS) – techninių procedūrų atlikimo gebėjimų, tokių kaip kraujo paėmimas ar kateterio įvedimas, vertinimas;
- **Rotacijų pabaigos vertinimai** (angl. *End-of-Rotation Evaluations / In-Training Evaluation Reports*, ITERs) – studento veiklos ir pažangos vertinimas per visą praktinės veiklos laikotarpį;
- **Daugiakryptis grįžtamasis ryšys** (angl. *360-degree evaluation / Multi-Source Feedback*, MSF) – vertinimas, gautas iš įvairių praktinės veiklos vietų: dėstytojų, kolegų, vet. seselių, registratorių, ūkio darbuotojų, klientų ir kt. asmenų dalyvaujančių klinikiniame komandiniame darbe.

Vertinimų profesinėje darbo aplinkoje metodai leidžia ne tik objektyviai įvertinti studentų pasirengimą profesinei veiklai, bet ir skatinti grįžtamąjį ryšį, refleksiją bei asmeninį tobulėjimą.

Tokie metodai kaip *Patikima profesinė veikla* (angl. *Entrustable Professional Activities*, EPA) taip pat priskiriami prie WBA koncepcijos. EPA apima svarbiausias profesines užduotis, kurias studentas turi gebėti atlikti savarankiškai iki studijų baigimo. Kiekvienai EPA galima priskirti tam tikrą vertinimo įrankį – dažniausiai *mini-CEX* – ir taip struktūrizuotai įvertinti, ar studentui galima patikėti atlikti konkretų veiksmą be priežiūros.

Visi LSMU taikomi vertinimo metodai yra apibrėžti LSMU studijų dalyko (modulio) aprašo rengimo tvarkoje https://lsmu.lt/wp-content/uploads/Dalyko-aprasas_dokumentas-2024-06-20.pdf.

Rekomendacija. Dėstytojas turėtų parinkti ir taikyti įvairius vertinimo metodus, kurie apimtų ne tik žinių patikrinimą („žino“, „žino kaip“), bet ir studentų gebėjimų demonstravimą („parodo“) bei realioje profesinėje aplinkoje atliekamos veiklos vertinimą („atlieka“).

Rekomendacija. Rekomenduojama vertinant teorines žinias naudoti vertinimo metodų derinį. Vengti naudoti vieną metodą. Kiekviena mokymo veikla ir kiekvienas vertinimo elementas turi būti **atsekamai susietas** su Pirmos dienos kompetencijomis, kad būtų įrodyta nuosekli studento pažanga einant link profesijai reikalingų profesinių įgūdžių lygmenų.

Rekomendacija. Vertinimo metodai turi būti suderinti su siekiamais dalyko ir studijų programos studijų rezultatais, aiškiai įvardinti dalyko apraše pateiktoje vertinimo strategijoje ir iš anksto paaiškinti studentams prieš prasidedant dalyko ar modulio studijoms.

VERTINIMO SISTEMOS KOKYBĖS UŽTIKRINIMAS

Siekiant užtikrinti veterinarinės medicinos studentų vertinimo sistemos patikimumą ir naudingumą LSMU VF nuolatos stebimas ne tik pačių vertinimo metodų taikymas, bet ir nuolatos tobulinama vertinimo kokybės užtikrinimo sistema. Siekiant užtikrinti aukštos kokybės vertinimo sistemą ji reguliariai peržiūrima atsižvelgiant į keturis pagrindinius kriterijus: naudingumą (angl. *Utility*), patikimumą (angl. *Reliability*), validumą (angl. *Validity*) ir priimtinumą (angl. *Acceptability*).

Naudingumas vertinamas atsižvelgiant į vertinimo metodų veiksmingumą, turimų resursų panaudojimą ir poveikį mokymuisi. Studentui padeda suprasti kur jis yra mokymosi kelyje, suteikia prasmingą grįžtamąjį ryšį, yra suvokiamas kaip prasmingas, o ne formalus reikalavimas. Dėstytojui naudingumo kriterijus teikia informaciją apie mokymo efektyvumą, leidžia priimti pagrįstus sprendimus dėl mokymo metodų korekcijų, padeda pagrįsti sprendimus dalyko, programos lygmeniu.

Patikimumas reiškia studijų rezultatų pastovumą, nepriklausomai nuo vertintojo ar aplinkybių. **Patikimumas** – kiek nuosekliai ir tiksliai vertinimo metodas matuoja studentų pasiekimus, t. y. ar studentas gautų panašų rezultatą: kitą kartą, su kitu vertintoju, kitoje, bet lygiavertėje situacijoje. Aukštas patikimumas studentams užtikrina teisingumo jausmą, mažina „sėkmės ar nesėkmės atsitiktinumo“ įtaką, didina pasitikėjimą sistema. Dėstytojams patikimumo kriterijus leidžia pasitikėti vertinimo rezultatais, mažina ginčų dėl pažymių riziką.

Validumas apibūdina, ar vertinimo metodas iš tiesų matuoja tai, ką siekiama įvertinti, ir ar vertinimo rezultatai yra pagrįsti sprendimų priėmimui. Veterinarinės medicinos studijose validumas apima visą kokybės užtikrinimo ciklą: nuo užduočių parinkimo iki sprendimų pagrindimo dokumentais. Studentams validumas atrodo logiškas ir sąžiningas, motyvuoja mokytis prasmingai, o ne „egzaminui“.

Priimtumas nusako, kiek vertinimo metodas yra priimtinas ir suprantamas visoms suinteresuotoms pusėms – studentams, dėstytojams, institucijai ir ekspertams. Priimtinas vertinimas suvokiamas kaip skaidrus, proporcingas ir etiškas. Priimtumas rodo studentų ir dėstytojų pasitenkinimą vertinimo procesu.

Siekiant užtikrinti vertinimo sistemos kokybę reguliariai įvertinamos veterinarinės medicinos studijų programos sąsajos su vertinimo metodais. Šiuo tikslu sudaromas veterinarinės medicinos studijų plano žemėlapis (angl. *Curriculum mapping*), kuris padeda užtikrinti, kad visi mokymosi rezultatai būtų apimami atitinkamais vertinimo metodais, o visos kompetencijos – tinkamai

vertinamos. Tokia vertinimo metodų sąsaja užtikrina ir konstruktyvų mokymosi procesą, ir kryptingą studijų programos vertinimo struktūrą.

SISTEMINGI VERTINTOJŲ MOKYMAI

Siekiant užtikrinti vertinimo sistemos kokybę dėstytojai skatinami reguliariai dalyvauti mokymuose, skirtuose atnaujinti žinias studentų vertinimo srityje. Vertinimo objektyvumas ir nuoseklumas labai priklauso nuo dėstytojų kompetencijos ne tik klinikinėje srityje, bet ir pedagogikoje. Rekomenduojama dėstytojams dalyvauti LSMU InoEdu ir kitų partnerių reguliariai rengiamuose mokymuose, susijusiuose su įvairių vertinimo metodų biomedicinos studijose taikymu, OSKE vertinimu, grįžtamojo ryšio teikimu ir kt. Taip pat būtinas aktyvus nuolatinis gerosios praktikos pasidalinimas tarp dėstytojų universitete, fakultete, padaliniuose. Mokymuose ir praktikoje įgytos žinios ir patirtys padeda suvienodinti vertinimo standartus tarp skirtingų dalyko (-ų) dėstytojų ir padalinių, todėl yra ypač rekomenduojama aktyviai dalyvauti šiame procese.

Rekomendacija. Dėstytojui rekomenduojama reguliariai dalyvauti LSMU InoEdu ir kitų partnerių reguliariai rengiamuose profesinio tobulėjimo mokymuose studentų pasiekimų vertinimo srityje bei aktyviai dalintis gera praktika fakulteto ir universiteto lygmeniu, siekiant užtikrinti objektyvų, nuoseklų ir tarpusavyje suderintą vertinimo standartų taikymą.

FORMUOJAMOJO VERTINIMO KULTŪROS PLĖTOJIMAS

Formuojamojo vertinimo paskirtis – padėti studentui mokytis, o ne jį reitinguoti. Formuojamasis vertinimas turi būti naudojamas mokymosi proceso metu, nuolat renkant informaciją apie pažangą ir teikiant grįžtamąjį ryšį.

Grįžtamasis ryšys yra viena iš kertinių vertinimo kokybės užtikrinimo dalių. Studentams skirtas grįžtamasis ryšys turi būti konstruktyvus, konkretus, orientuotas į mokymosi tikslus ir laiku suteikiamas. Gera praktika yra įtraukti studentus į savirefleksiją ir skatinti savarankišką mokymąsi, ypač taikant darbo aplankus ar refleksines užduotis. Be to, dėstytojai turi galimybę gauti grįžtamąjį ryšį apie savo mokymo efektyvumą ir vertinimo praktiką, kuri pasiekama per studentų apklausas, kolegų vertinimą ar studijų programos kokybės auditus.

Studijų programoje turi būti kryptingai plėtojama formuojamojo vertinimo kultūra, kurioje vertinimas naudojamas kaip mokymosi palaikymo priemonė.

Rekomendacija. Dėstytojui rekomenduojama reguliariai teikti studentams laiku pateikiamą, konstruktyvų ir į mokymosi tikslus orientuotą grįžtamąjį ryšį, įtraukti studentus į savirefleksiją bei naudotis gaunamu grįžtamojo ryšiu apie savo mokymo ir vertinimo praktiką, siekiant nuolat tobulinti studijų procesą.

Rekomendacija. Dėstytojai turėtų aiškiai atskirti diagnostinius ir formuojamuosius vertinimus (be pasekmių pažymiui), apibendrinamuosius ir/ar kitus svarbius vertinimus. Formuojamojo vertinimo kultūra neįmanoma, jei studentai kiekvieną užduotį suvokia kaip galutinį vertinimą. Būtina įtraukti studentą kaip aktyvų vertinimo dalyvį. Neformalus, bet reguliarus grįžtamasis ryšys iš dėstytojo yra toks pat svarbus kaip formalios formos.

KOKYBĖS UŽTIKRINIMO MECHANIZMŲ DIEGIMAS

Kokybės užtikrinimui labai svarbus ir psichometrinių duomenų panaudojimas. Šiuo tikslu rekomenduojama po vertinimo reguliariai atlikti duomenų analizę – įskaitant klausimų sudėtingumą, studentų pasiekimų pasiskirstymą, vertintojų nuoseklumą. Tokia analizė leidžia koreguoti ne tik konkrečių dalykų vertinimą, bet ir visą vertinimo strategiją. Vienas iš metodų – standartų nustatymas (angl. *Standard setting*), pavyzdžiui, „ribinės regresijos“ (angl. „*Borderline regression*“) metodo naudojimas OSKE vertinime, padeda nustatyti pagrįstą išlaikymo ribą.

Rekomendacija. Siekiant stiprinti vertinimo kokybę, dėstytojui rekomenduojama sistemingai taikyti psichometrinių duomenų analizę po vertinimo, vertinant užduočių sudėtingumą, studentų rezultatų pasiskirstymą ir vertintojų tarpusavio nuoseklumą, bei remiantis šiais duomenimis tobulinti vertinimo praktiką.

Rekomendacija. Vertinant kurso studentų rezultatų pasiskirstymą histogramoje ji turėtų būti vienviršūnė, be ryškių nukrypimų į viršų ar apačią pasižyminti pakankama sklaida visoje vertinimo skalėje. Tai parodo, kad taikyti vertinimo metodai ir užduotys yra tinkamai suderinti su mokymosi rezultatais ir patikimai diferencijuoja studentų pasiekimų lygmenis. Dauguma studentų pasiekia ar viršija nustatytą minimalaus įvertinimo slenkstį, o kartu išlieka galimybė identifikuoti tiek studentus, kuriems reikalinga papildoma akademinė pagalba, tiek aukštus pasiekimus demonstruojančius studentus. Tokia rezultatų struktūra patvirtina vertinimo validumą ir tinkamumą studentų pažangos stebėsenai bei sprendimų dėl studijų progresavimo pagrindimui dalyko ir programos mastu.

Jei atsiskaitymas tikrina minimalų studento pasirengimą (pvz., privalomos bazinės kompetencijos), histograma gali būti šiek tiek pasvirusi į aukštesnius balus (dauguma išlaiko gerai), nes tikslas – kad dauguma pasiektų minimalų standartą. Jei atsiskaitymas yra atrankinis / stipriai diferencijuojantis, rekomenduotina labiau „varpo formos“ histograma (daug viduryje, mažiau kraštuose).

AIŠKIOS VERTINIMO SISTEMOS PASIRINKIMAS

Siekiant užtikrinti studentų vertinimo objektyvumą rekomenduojamos taikyti vertinimo rubrikos.

Studentų vertinimo rubrika⁵ – tai specialiai parengtas vertinimo įrankis, kuris padeda aiškiai ir nuosekliai įvertinti studentų darbus ar pasiekimus pagal iš anksto nustatytus kriterijus. Rubrika susideda iš kelių pagrindinių dalių:

- **Vertinimo kriterijai** – tai aspektai, pagal kuriuos bus vertinamas darbas (pvz., argumentacijos aiškumas, struktūra, kūrybiškumas, praktinių įgūdžių taikymas).
- **Vertinimo lygiai** – skirtingos pasiekimų pakopos, apibūdinančios, kaip studentas įvykdė kriterijų (pvz., „puikiai“, „labai gerai“, „gerai“, „patenkinamai“, „silpnai“).
- **Aprašai** (angl. *Descriptors*) – konkretūs paaiškinimai, kuo vienas lygis skiriasi nuo kito, kad tiek dėstytojui, tiek studentui būtų aišku, ko tikimasi.

Taip pat rekomenduojama apsispręsti, kokia bus **vertinimo forma** – pažymiai ar „išlaikė/neišlaikė“. EAEVE Veterinarinės medicinos studentų vertinimo gairės nurodo, kad šiuolaikinėse kompetencijomis grįstose studijose vis dažniau renkama „išlaikė/ neišlaikė“ (angl. „*Pass / fail*“) sistema, ypač kai vertinami praktiniai ar profesiniai gebėjimai. Tai sumažina konkurencinį spaudimą ir skatina bendradarbiavimą tarp studentų.

Į vertinimo sistemos formavimą rekomenduojama aktyviai įtraukti studentus, reguliariai atliekant jų apklausas, skatinant savirefleksiją, bendrai kuriant vertinimo kriterijus bei siekiant, kad vertinimas būtų skaidrus ir suprantamas.

Rekomendacija. Dėstytojui rekomenduojama taikyti aiškiai apibrėžtas vertinimo rubrikas, kurios, remiantis iš anksto nustatytais kriterijais, pasiekimų lygiais ir jų aprašais, padėtų nuosekliai ir objektyviai vertinti studentų darbus bei mokymosi rezultatus.

Rekomendacija. Dėstytojui rekomenduojama iš anksto apsispręsti dėl taikomos vertinimo formos (pažymiais ar „išlaikė / neišlaikė“) ir ją pagrįstai taikyti, ypač vertinant praktinius ar profesinius gebėjimus, siekiant mažinti perteklinį konkurencinį spaudimą ir skatinti studentų bendradarbiavimą.

Rekomendacija. Dėstytojui rekomenduojama aktyviai įtraukti studentus į vertinimo sistemos tobulinimą – reguliariai rinkti jų grįžtamąjį ryšį, skatinti savirefleksiją, kartu aptarti ar kurti vertinimo kriterijus, siekiant didesnio vertinimo skaidrumo ir suprantamumo.

REGULIARI VERTINIMO STRATEGIJOS PERŽIŪRA IR ATNAUJINIMAS

Vertinimo sistemų tobulinimą palengvina vertinimo kokybės ciklo laikymasis. Tai nuolatinis procesas, apimantis: planavimą, įgyvendinimą, duomenų analizę, grįžtamąjį ryšį ir tolesnį

⁵ *Vertinimo rubrika – tai kriterijais grįsta vertinimo priemonė, apibrėžianti studentų veiklos vertinimą pagal nustatytus pasiekimų lygius. Ji taikoma įvairiems veiklos elementams – nuo dalyvavimo veiklose iki skirtingo formato užduočių (rašytinių, žodinių, vaizdinių, praktinių) atlikimo ir pateikimo.*

koregavimą. Vertinimo strategija turi būti peržiūrima ir dokumentuojama dėstytojų, padalinio ir SPK lygiu. Reguliarūs studijų programos vertinimai, rotacijų analizė, studentų pasiekimų ir pasitenkinimo vertinimai, išorės ekspertų rekomendacijos ir absolventų, socialinių partnerių apklausų duomenys leidžia užtikrinti, kad vertinimo sistema išlieka aktuali, efektyvi ir atitinkanti besikeičiančius profesinius poreikius.